

Un artista d'alta muntanya

Jordi Bosch Barraca : Va néixer el 17 de febrer del 1957 a Can Barraca, l'antiga masia de Banyoles d'on pren el seu nom artístic. És artista, alpinista i escalador, empleat de banca en excèdència i regidor a Banyoles des del 1999. És casat i té dues filles. Foto: RAMON ESTIBAN.

Jordi Bosch Barraca és de les persones més somrients, de la broma i amb més sentit de l'humor. És optimista permanent i defensor de les festes, fins i tot quan tot està trinxat. Té autoritat per dir-ho: en una ascensió d'aclimatació per pujar el Cho Oyu (8.201 m), el 16 de setembre del 2002, quan era a punt de fer un cim verge de 5.600 metres a l'Himàlaia, va posar els peus a sobre una pedra que es va desplomar al buit. Es va trencar la pelvis per tres llocs, el nas i vuit costelles. “Ja m'havia donat per mort: ja havia passat la pel·lícula de la meua vida i em quedaven moltes coses per fer. El meu cos va ser savi i va decidir viure.”

Els seus companys d'expedició havien planejat batejar la muntanya amb el nom de Candidat, perquè, aleshores ja era cap de llista de la Plataforma Progressista de Banyoles, aliada amb la marca blanca del PSC, Progrés Municipal (PM). Sempre positiu –nunca negativo–, l'accident li va inspirar el projecte escultòric Escalles i el llibre Els colors del blanc. Des dels darrers tres anys treballa en una sèrie de pintures titulada Teranyines urbanes, amb connotacions urbanístiques, inspirada en la seva tasca de regidor d'Urbanisme de l'Ajuntament de Banyoles, durant aquest darrer mandat, en què la Plataforma, ha governat amb CiU. Algú ho pot trobar estrany, però d'ençà que ell és cap de llista, la Plataforma ha pactat amb CiU. Entre el 2003 i el 2006, Barraca va ser vicepresident del Consell Comarcal del Pla de l'Estany, arran d'un pacte amb CiU, que havia

regalat l'alcaldia de Banyoles i la majoria absoluta a Esquerra; a mig mandat, però, van convidar ERC i es va formar un govern d'unitat.

El 22 de maig no aspira a guanyar, però està convençut que farà un bon paper, just per frenar una majoria absoluta de CiU, que li permeti ser a l'equip de govern i acabar la feina que té començada a l'àrea d'urbanisme. Després ja es vol retirar de la política. “Es pot dir de moltes maneres: Probablement sigui l'última vegada que em presenti. O és gairebé segur... O crec que ja fa temps que sóc aquí i convé que em retiri”. Quan diu de la política, vol dir de la política, del Pla de l'Estany i de més enllà: “Les meves aspiracions polítiques han començat i acabat a Banyoles”. I després? “Ja ho veurem. Tinc una excedència de Caixa Girona, ara de La Caixa”. Va arribar a la banca un dia que es va anar a tallar els cabells i va saber que al banc que havien obert al costat –Banesto– buscaven gent; va fer una prova, el van agafar i va deixar la carrera de biologia. Assegura que la banca va ser una beca per fer pintura, i, sobretot, que mai no s'ha penedit de cap de les seves decisions; que en les mateixes circumstàncies tornaria a fer el mateix. “Fins i tot tornaria a pujar a la muntanya on vaig caure. Per això la vull anar a veure”. Té carnet del PSC, però mai no s'ha considerat persona de partit: “Tinc la tranquil·litat de poder dir el que em roti a qui sigui. Al PSC inclòs. No em dec a ningú, només a Banyoles”.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 05-05-2011 Pàgina 11

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/406201-un-artista-dalta-muntanya.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mecPol%C3%ADtica&utm_source=rss&utm_medium=mecPol%C3%ADtica&utm_campaign=rss